

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Machvmetis Saracenorum principis, eiusque Svccessorvm
Vitae, Doctrina, Ac Ipse Alcoran**

Bibliander, Theodor

[Basileae], März 1550

VD16 VD16 K 2586

Philippi Melanchthonis ad Alcorani lectorem Præmonitio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97854](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97854)

PHILIPPI MELANCHTHONIS

PRAEMONITIO

ad Lectorem.

PRAEMONITIO admonendus est lector Christianus, contra Mahometi furores, praemunitioem hanc piam & salutarem tenendam esse. Ecclesia Christi profitetur doctrinam traditam per primos patres, prophetas, filium Dei et apostolos. Haec & prima est, & consentiens, et confirmata resuscitatione mortuorum, & alijs inusitatis euentibus, quos imitari diabolica potentia non potest. Agnoscimus igitur Ecclesiae doctrinam esse a Deo eterno conditore omnium rerum traditam, & sine hoc uerbo nullas religiones recipiendas esse. Porro Mahometus palam fatetur, se prophetarum & apostolorum scripta abijcere, ac prorsus gignere aliud doctrinae genus. Quare haec recentes fabulae Mahometi nihilo plus mouere aut turbare Christianos possunt, quam ueteres furores Aegyptij, qui boues, feles, serpentes, tanquam numina colebant, et ab eis auxilium petebant.

Has superstitiones nihil dubium est, fuisse multo recentiores, quam uocem diuinam traditam Noe & eius filijs. Semper igitur nobis, qui scimus hoc uerbum per prophetas, Christum, et apostolos traditum, uere primum & diuinum esse, tenenda est regula, Nullas religiones sine hoc uerbo recipiendas esse. Ut abominamur Aegyptias superstitiones, Corybantum tympana, aut baccharum ululatus: sic Mahometi deliria abominanda sunt, quia pariter sunt extra prophetarum & apostolorum uerbum ac doctrinam. Nam Ecclesia uera Dei extructa est super uerbum prophetarum & apostolorum: nec ullus usquam Dei populus cogitandus est, qui non amplectitur, nec audit prophetarum & apostolorum scripta.

Hac sententia, quae est uerissima et certissima, primum praemuniendi sunt animi contra furores Mahometi. Deinde eruditus conferre doctrinam genera potest. Quid aliud dicit Mahometus, quam quod ethnicae religiones tradebant? Nihil adfirmat de remissione peccatorum, euomit blasphemias in filium Dei, non docet quid sit peccatum, non monstrat causas humanarum calamitatum, nihil potest dicere de uera inuocatione in fide: denique eam doctrinam quae propria est Euangelij, totam abijcit. Ideo facile potest intelligi, & pugnare Mahometum cum prima doctrina tradita per prophetas & apostolos, & tantum particulam doctrinae rationis humanae de lege, seu de mo-

ribus retinere, in qua ipsa tamen multa insunt foeda, & ad barbaras illas nationes coniungendas accommodata, inter quas primum exarsit hoc incendium.

Nominatim profitetur se hostem esse ijs populis qui inuocant filium Dei, et amplectuntur prophetarum et apostolorum scripta: et his populis hanc ipsam ob causam solam iubet inferri bella. Cōstituit igitur æternum latrocinium, & parricidia. Deinde coniugium profus abolet. nam Mahometus concedit duci, & abijci, & abiectas reuocari in thalamum, quot quisque uult priuato arbitrio. Hæc longè dissident etiam à Moise, qui non concedit priuato arbitrio abijci uxorem, nec reuocari eam cum qua factum est diuortium. Quid quòd nefarias libidines concedit, propter quas Deus non tantum quasque urbes, sed etiam sæpe totas gentes deleuit.

Est igitur Mahometi secta cōfusio quædam ex blasphemijs, latrocinijs, & flagitiosis libidinibus conflata. Hæ sunt manifestæ notæ diaboli, quæ deterrere homines debent, etiamsi propter regni potentiam uictorias, & successuum magnitudinem leuia ingenia minus abhorrent à tanta impietate. Sed Christianos scire oportet, Ecclesiam in hac subiectam esse cruci, & sæpe imperia fuisse penes impias gentes.

Tertiò & hoc utile est pijs, quærere ex ipsis prophetis & apostolis testimonia. Prædicunt post Euangelij propagationem Mahometi errores, eosque damnant. Nihil dubito, Daniele concionari de regno Mahometico, cum de paruulo cornu uaticinatur: quod inquit bellum inferre sanctis, & præualere eis, & loqui sermones contra excelsum.

Non frustra hæc præmonstrauit Deus ante Mahometum annis amplius mille, ac de Mahometo dici, inde liquet, quia post Romani Imperij inclinationem in Oriente, primum extulit caput Mahometi factio, prima subitis successibus regnum peperit, quod cæteris potentia antecelluit. Concionatur autem Daniel de regno, quod collabente Monarchia in oriente grassaturum erat, & quidem nouas blasphemias contra Deum armis propagaturum. Vides igitur pie lector, clara uoce Dei damnatos esse Mahometi errores ac regnum.

Etsi autem liber Mahometi adeò refertus est prodigijs fabulis, ut sani facile deprehendant autorem diabolum, qui talibus sannis deridet Deum & homines: tamen hæc lectorem præmonui, ut si quid fortassis alicubi minus scurriliter dici uideretur, tamè sciamus totum hoc poema nihilo plus ad nos pertinere, quam Ægyptiorum portenta, qui feles & serpentes inuocabant.

Illud postremò cogitandum est, quanta sit ira Dei, qui propter impietatem hominum sinit grassari hanc teterrimam pestem, & uerè subijcit

P R A E M O N I T I O .

subijcit orbem terrarum regi pessimo, Hanc iram pij deplorēt, & sua poenitentia & precibus lenire studeant. Ecclesia iam multis seculis partim Mahometica peste, partim idololatria ~~partim Mahometica~~ uastata & attenuata est. quæ ne penitus extingueretur, accendit Deus iterum Euangelij lucem, ut aliqui liberentur ab æterna ira. Sed erit circa mundi finem, qui instat, exigua Ecclesia. Ideo oremus Deum, ut potentiam diaboli grassantis in impijs imperijs compescat, & finem blasphemiarum, idololatriæ, & aliorum malorum faciat, & nomen suum glorificet, ac liberet Ecclesiam suam ab omnibus malis. Amen.

C H R I S T I A N O L E C T O R I T H E O D O R V S
Bibliander S.

Epiphanius ille Cyprius episcopus, quem diuus Hieronymus, & alij patres ecclesiastici tantopere predicant nomine sanctitatis eximia, & eruditionis, in proœmio librorum de heresibus ualde probat scriptorum diligentiam, qui bestiarum & serpentum formas & naturas, plantarumq; uim pariter noxiam et salutarem literis prodiderunt: ut qui generi humano maximum beneficium contulerint. Siquidem homines indicata uenena rectius cauere possunt, & si qui iam infecti sunt uel afflatu, uel morfu, uel deniq; aspectu noxarum bestiarum, sanari possunt, indicatis remedijs, quibus uenenum acceptum expellitur. Eosq; uiros præclaros Epiphanius noster se imitatum esse dicit, perscribendo falsas & pestiferas opiniones, turpiaq; facta heresum, quæ à condito mundo ad sua usq; tempora extiterunt. Quæ quidem unica ratio & exemplum doctissimi pariter & sanctissimi episcopi abunde defenderent, uel potius commendarent æquis iudicibus hoc uolumen, quo mortiferæ uenena draconis istius magni et rubentis sanguine humano, quæ per Machumetè insudit miseris mortalibus, fide optima indicatur: simulq; præbentur alexipharmaca, quæ uenenum repellant, aut laesis presentem opem ferant, cooperante gratia Domini Dei, qui uult omnes saluos fieri, & ad cognitionem ueritatis peruenire. Verum quia uaria sunt hominum iudicia, & alium aliud mouet, ut alterius consilium aut factum probet uel improbet, Apologia pleniori tum reuerendis. dominis et patribus episcopis atq; doctoribus, tum pijs omnib. huius editionis rationes reddidi, paratus etiã uberius atq; prolixius satisfacere, si quis à me postulet. Quanquã Christiane lector nõ dubito quin diligenter Apologia nostra perlecta, non obscure sis intellecturus, me nulla prauitate animi ad hoc opus adductum, sed rationes maximas secutum esse: Nimirum ut satanæ & antichristi astus atq; fraudes detecte melius caueri possint, animiq; Christianorum confirmetur in fide Catholica, & excitentur ad gnauiter inuigilandum salutis suæ hoc nouiss. & periculissimo tempore. utq; homines Christo consecrati, certatim incumbant ad oppugnandum antichristum, idq; legitimè, suasq; facultates conferant omnes ad ornandam & amplificandam Christi ecclesiam, cui nos totos debemus. Deniq; ut summa ope decoretur nomen Iesu Christi Domini dei & seruatoris nostri, qui habet nomen scriptum in uestimento & femore suo, Rex regum & dominus dominantium: qui percutiet terram uirga oris sui, & spiritu labiorum suorum interficiet impium. Amen. Vale amice lector. Ex Tiguro, xx. die Ianuarij.

Anno salutis nostræ reparatæ MDXLIII.